

PAGINA COPIILOR

Iosua și Caleb

Text: Numeri cap. 13-14, Deuteronom 1:29-46

Alege varianta corectă și vei avea rezumatul lecției.

1. Israeliiți s-au temut să intre în țara:
a. Canaan b. Egipt c. Madian
2. Dumnezeu i-a spus lui Moise să aleagă _____ iscoade pentru a cerceta țara promisă.
a. 2 b. 10 c. 12
3. Iscoadele au petrecut 40 de _____ în Canaan.
a. ani b. luni c. zile
4. Când s-au întors, iscoadele au adus următoarele fructe din țara promisă:
a. rodii, struguri, stafide b. rodii, struguri, smochine c. struguri, smochine, stafide
5. _____ iscoade au spus că nu pot să lupte împotriva poporului din Canaan pentru că este mai puternic decât ei.
a. 12 b. 2 c. 10
6. _____ și _____ s-au încrezut în Dumnezeu că El îi va ajuta să învingă acel popor puternic.
a. Moise și Aron b. Iosua și Caleb c. Moise și Iosua
7. Israeliiți au ascultat de iscoadele care nu s-au încrezut în Dumnezeu și pentru neîncrederea lor Dumnezeu i-a pedepsit să rătăcească 40 _____ prin pustie și toți cei care aveau 20 de ani în sus vor muri în pustie.
a. ani b. luni c. zile
8. Dumnezeu a promis Iscoadelor care s-au încrezut în El că vor intra în _____.
a. Egipt b. Canaan c. Madian

Concluzie: În orice situație încrede-te în Dumnezeu!

Versetul de memorat:

_____ este _____
mea, voi fi plin de _____
și nu mă voi _____ de _____."
(_____ 12:2a)

B	R	E	P	V	S	C	P	O
A	C	S	A	X	N	T	L	M
I	T	R	O	P	Z	Y	A	S
A	U	E	Z	E	N	M	U	D
S	N	I	M	I	C	A	T	B
I	N	C	R	E	D	E	R	E
F	A	T	Z	U	N	O	C	V
I	Z	B	A	V	I	R	E	A
F	E	Y	D	M	X	L	X	U

Găsește cuvintele
lipsă în rebus!

Biserica Creștină Baptistă
"BIRUINȚA"

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Anca Sabău
Tehnoredactare: Dan Matei, Roxana Modoc

Anunțuri

Luni ora 18:00 Ședință de comitet
Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Vineri orele 18-20 Cursuri Școala Biblică.
Doctrina despre om
Sâmbătă orele 09-15 Cursuri Școala Biblică.
Doctrina despre om
Duminică ora 10.00 Serviciu de închinare
Duminică ora 17.00 Serviciu de închinare

An XIX, Nr. 927 din 2 septembrie 2018

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

DIN CUPRINS:

MĂRTURIILE CELOR CARE SE BOTEAZĂ

*„Cine va crede și se va boteza
va fi mântuit; dar cine nu va
crede va fi osândit.“*

Marcu 16:16

CUMPĂNA ÎNDOIELII

Cârmuitorul Irod a auzit vorbindu-se despre toate lucrurile săvârșite de Isus și stătea în cumpănă, neștiind ce să creadă. (Luca 9:7)

În ciuda evidențelor cu privire la lucrarea, unicitatea și divinitatea lui Isus Cristos, regele Irod continua să se man-

ifeste cu îndoială, stând în cumpănă, indecis în a crede sau nu în El.

Ceea ce îi lipsea ca să poată lua o hotărâre fermă, nu erau dovezile sau absența acestora, ci mai degrabă faptul că nu își lăsa mintea și sufletul cucerite de Duhul lui Dumnezeu care putea sădi în el o credință mântuitoare.

Când așeza lucrurile în cumpănă, pentru Irod cântărea mai mult deșertăciunea lumii, poziția de rege, viața trăită în patimi și promiscuitate morală și alte lucruri asemănătoare cu acestea, în vreme ce nu era capabil să vadă binecuvântările netrecătoare de care putea avea parte dacă s-ar fi încrezut în Cristos. Pentru că nu a cunoscut timpul cercetării, Irod nu a avut parte niciodată de mântuire, irosindu-și șansa de a experimenta harul lui Dumnezeu în viața lui.

Probabil, asemenea

Continuare pag. 2

lui Irod, te numeri și tu printre cei care stau în cumpănă când sunt confrunțați cu invitația de a se încrede în Cristos în vederea iertării și primirii vieții veșnice.

Lipsit de capacitatea de a vedea cu ochii credinței, pui în balanță numai ceea ce poți vedea cu ochii fizici, chiar dacă acele lucruri sunt lipsite de valoare în fața eternității și privești cu insistență la ce ce pierzi, fără să îți dai seama că ceea ce ai putea câștiga are o valoare incomparabil mai mare.

Gândește-te că și dacă ai avea acces la toate bogățiile lumii și ai deveni unicul posesor al acestora, dar ți-ar lipsi certitudinea salvării sufletului, ai purta pecetea celui mai mare perdant care a existat vreodată.

Și ce folosește unui om să câștige toată lumea, dacă își pierde sufletul? (Marcu 8:36)

Este vremea potrivită a cântăritului drept. De ce să te înșeli singur, lăsându-te îmbătat cu iluzii deșarte care în loc să îți aducă fericirea promisă, te vor duce mai degrabă spre ruină și pierzare?

Bagă de seamă că aceasta nu este o joacă. Miza nu este școala unde vrei să studiezi, nici cariera ta, nici căsătoria, ci în cumpănă se află viața și moartea, destinul tău veșnic și ceea ce urmează să se întâmple cu tine din această clipă până dincolo de moarte, în eternitate.

Dumnezeu nu îți cere să faci un salt în gol, aruncându-te cu capul înainte, așa cum încearcă unii să definească credința. Irod putea crede în baza dovezilor

clare care îi erau la îndemână și totuși nu s-a folosit de acestea.

Faptele lui Dumnezeu sunt presărate pretutindeni în jurul nostru, dar mai ales Cuvântul Lui este sursa principală care ne poate furniza toate elementele de care avem nevoie în vederea nașterii în lăuntru nostru a credinței autentice.

Scriptura ne descoperă adevărul cu privire la persoana lui Cristos și în același timp ne dezvăluie nevoia disperată pe care o avem după El.

Cercetează, convinge-te, crede din toată inima ta că Isus Cristos este Domnul, Cel care S-a întrupat ca să moară pentru păcatele tale și a fost înviat ca dovadă a neprihănirii Sale, făcând posibilă și învierea ta, precum și ducerea în slavă.

Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit. Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea, și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire. (Romani 10:9-10)

Mărturisește-I Domnului că ai pus în cântar toate lucrurile lumii și le-ai găsit ușoare în comparație cu greutatea veșnică de slavă, destinată celor care cred din toată inima că Isus Cristos este Domnul și se lasă transformați de El, trăind în supunere și ascultare de voia Sa desăvârșită.

pastor Daniel Chereji

Continuare din pag. 1

Domnul este lumina și mântuirea mea: de cine să mă tem? Domnul este sprijinitorul vieții mele: de cine să-mi fie frică? (Psalmi 27:1)

continuare din pagina 10

de Isus Cristos la Calvar. Cred că cel născut din nou are viață veșnică din momentul întoarcerii la Dumnezeu. Cred că botezul este un act de ascultare față de porunca DOMNULUI ISUS și că acesta se aplică prin cufundare celor născuți din nou în numele Sfintei Treimi.

Prin moartea lui Isus am primit iertare și mă pot apropia de Dumnezeu cu încredere, am o relație personală cu El prin Isus.

Relația cu Dumnezeu este pentru mine

continuare din pagina 8

*Eu cât și casa mea voișec
O, Doamne ca să Te slujesc,
Te rog să-mi dai puterea Ta
Să Te servesc cu viața mea.*

*M-ajută Doamne să iubesc
Pe-ai mei și să le dovedesc
O pildă bună cum Tu vrei
Să fie ucenicii Tăi.*

*Eu mă gândesc neîncetat
Ca eu și toți ce mi i-ai dat
Supuși, umili să viețuim
Și Ție Doamne să-Ți servim.*

*Drept jertfă Ție mă predau,
Al Tău să fiu pe veci eu vreau*

~ Cei ce se tem de Domnul sunt stăpîni pe toate.

Sf. Macarie cel Mare

~ Credința este un bun lăuntric. Ea naște în noi frica lui Dumnezeu.

Sf. Teodor

~ Rugăciunea este cheia vistieriei darurilor dumnezeiești.

Fer. Augustin

cel mai important lucru din viață. Cred că Biserica este trupul local al credincioșilor născuți din nou și botezați, aceasta fiind parte din biserica universală a lui Cristos, peste care El însuși este Cap.

Cred în învierea în trup a tuturor oamenilor, în judecata de apoi și în existența vieții veșnice. Am siguranța că atunci când voi muri, sufletul meu va fi veșnic cu Dumnezeu.

Gheorghe Ciurescu

*Ascultă, Doamne, ruga mea,
Dă binecuvântarea Ta !
Amin!*

Bogdan Tinc

*~ Când se adună creștinii să se roage,
sunt ca o oaste puternică ce silește pe
Cel Preaînalt s-o asculte.*

Tertulian

*~ Am rămas omul unei singure cărți,
și anume al Cărții Cărților: Sfânta
Scriptură.*

Sf. Ciprian

Mă numesc **Ciurescu Gheorghe**, m-am născut în comuna Corod, județul Galați, acum 65 de ani. Locuiesc în localitatea Șomcuta Mare, sunt căsătorit, am doi copii și sunt pensionar. Referitor la viața spirituală am fost ortodox, deși n-am frecventat aproape deloc biserica (doar la Crăciun și Paști). Soția este romano-catolică și frecventează biserica.

Anul trecut, mai precis pe 7 mai 2017, familia Nechita din Șomcuta Mare, mi-a făcut o invitație la Biserica Baptista "Biruința" din Baia Mare. Aceasta a fost pentru prima dată când pășit într-o Biserică Baptistă și am auzit citirea Evangheliei și predicarea Cuvântului. Mi-a plăcut foarte mult și de atunci frecventez Biserica Baptistă din Baia Mare, cât și pe cea din Șomcuta Mare. Cred că în această privință am fost călăuzit de Duhul lui Dumnezeu.

"Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu". (Romani 8:14)

Sub cercetarea Cuvântului, da, m-am întors cu toată ființa mea spre Dumnezeu și cred cu deplină încredere și ascultare de Cuvântul Său, că Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu care a murit pentru mine..

"Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că l-a dat pe singurul lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică". (Ioan 3:16)

Pe lângă faptul că am moștenit o natură păcătoasă, la fel ca toți ceilalți, am făcut multe păcate de care nu vreau să-mi aduc aminte. Păcate pe care le-am mărturisit Domnului, mă căiesc și-mi pare rău că le-am făcut. Am înțeles că Dumnezeu este perfect și că păcatele mele m-au despărțit de El. Da, mărturisesc cu gura mea pe Isus Cristos ca Domn și cred în

inima mea că Dumnezeu L-a înviat din morți.

"Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit". (Romani 10:9) și "Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire". (Romani 10:10)

Accept prin pocăință și credință, oferta de mântuire a lui Dumnezeu. Isus i-a răspuns lui Nicodim: **"Adevărat, adevărat îți spun că dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu". (Ioan 3:5)**

Dumnezeu ne mântuiește nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire: **"El ne-a mântuit nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt, pe care l-a vărsat din belșug peste noi prin ISUS HRISTOS, MĂNTUITORUL NOSTRU, pentru ca, odată socotiți neprihăniți, prin harul Lui, să ne facem în nădejde moștenitori ai vieții veșnice". (Tit 3:5-7)**

Doresc din toată inima și accept să fiu botezat. Așa a poruncit Isus Cristos. Chemarea apostolului Petru, în ziua de Rusalii a fost **"Pocăiți-vă le-a zis Petru, și fiecare din voi să fie botezat în NUMELE lui ISUS CRISTOS, spre spălarea păcatelor voastre, apoi veți primi darul Sfântului Duh". (Faptele Apostolilor 2:38). "Și cine va crede și se va boteza va fi mântuit". (Marcu 16:16)**

De asemenea, cred într-un singur Dumnezeu care există din veșnicie în trei persoane: TATĂL, FIUL și DUHUL SFÂNT. Cred că fiecare om poate fi mântuit de păcat prin lucrarea ispășitoare săvârșită

continuare în pagina 11

MĂRTURIILE CELOR CARE SE BOTEAZĂ

Mă numesc **Bel David**, am 14 ani și m-am născut într-o familie de creștini bapțiști, care de mic copil m-a dus la biserică unde am învățat despre Dumnezeu.

Chiar dacă la grupele de copii am învățat multe lucruri din Scriptură și că Isus a murit pentru păcatele lumii întregi, abia mai târziu am înțeles că Isus Cristos a murit pentru păcatul meu și doar prin credință în jertfa Lui și prin pocăință pot primi iertare de păcate și viață veșnică.

La una din predicile fratelui păstor

*Este un singur Domn, o singură credință,
un singur botez.
(Efeseni 4:5)*

Numele meu este **Bel Andreea**, am 12 ani și m-am născut într-o familie de credincioși bapțiști. De mică am fost adusă în această biserică și totuși, Dumnezeu nu a fost cel mai important în viața mea până în ziua când mi-am pus întrebarea ce se întâmplă cu mine dacă mor și unde voi ajunge? Acest lucru m-a urmărit până când am aflat răspunsul în Cuvântul lui Dumnezeu.

Din Scriptură am înțeles că Isus Cristos a murit pentru păcatele mele și că eu am nevoie de iertarea păcatelor. Am înțeles că este nevoie să cred în El din toată inima ca să pot căpăta liniște, pace și siguranță în sufletul meu. Când am aflat aceste lucruri, l-am invitat pe Isus în inima mea, mi-am cerut iertare pentru păcatele mele și i-am promis că Îl voi asculta.

Daniel, Dumnezeu m-a cercetat în mod deosebit și am decis să-mi predau viața în mâna Domnului și L-am rugat să-mi ierte păcatele și să mă facă copilul Lui. Pe baza Cuvântului Său, am siguranța că El a făcut acest lucru.

De acum, dorința mea este să-L urmez toată viața și să spun și altora despre mântuirea Lui minunată.

Inima îmi este plină de bucurie pentru că Isus m-a iertat și este Domnul vieții mele pentru totdeauna.

David Bel

Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

(Ioan 3:16)

De atunci, inima îmi este plină de bucurie și abia am așteptat să-i spun fratelui păstor Daniel ce s-a petrecut în inima mea și că doresc să fac pasul următor, adică să fiu botezată.

Fratele păstor mi-a pus tot felul de întrebări, probabil să se asigure că sunt hotărâtă, m-a încurajat și ne-am rugat împreună, apoi m-a îndemnat să urmez cursurile de cateheză.

Îi mulțumesc Domnului că m-a iertat, vreau să-L slujesc toată viața și doresc să spun și altora despre Isus.

Andreea Bel

Pace! Mă numesc **Brediceanu Angela**, am 44 de ani și m-am născut în Baia Mare într-o familie de penticostali.

La vârsta de 21 de ani m-am căsătorit, dar după un timp, relativ scurt, viața mea împreună cu soțul a fost tot mai grea. După șapte ani nu am mai suportat bătaile, cearta și bețiile soțului, de aceea am divorțat, iar fetița de patru ani a rămas cu mine și am avut o viață mai liniștită.

După o perioadă, am încercat să-mi refac viața alături de alt bărbat, dar tot fără folos și în urma acestei relații am un fiu de șapte ani. Timpul a trecut și eu continuam să merg cu mama la biserica penticostală. Mama mă sfătuia să citesc Biblia și să mă rog, dar eu nu înțelegeam nimic. Într-o zi m-am întâlnit cu Elena Zaharie care m-a invitat la această biserică, spunându-mi că aici este traducător pentru surzi. Când am venit aici, am rămas foarte impresionată de ceea ce se întâmpla în locul acesta, am înțeles Cuvântul lui Dumnezeu și mi-a plăcut foarte mult.

Am frecventat un timp, dar pentru că

Mă numesc **Pop Robert** și am 16 ani. Am început să frecventez această biserică de la vârsta de 7 ani, cu familia mea, dar fiind mic, nici nu prea înțelegeam mare lucru.

Ca orice copil, priveam lucrurile altfel, aveam un limbaj nu tocmai plăcut Domnului și nu realizam că minciuna este tot un păcat. În mintea mea existau păcate mari și păcate mici, de aceea nici nu mi-am făcut probleme în această privință.

În 2015, mama a decis să se întoarcă la Dumnezeu și abia atunci am înțeles și am văzut de la ea cât de frumos este să trăiești pentru El.

Am avut parte de multe binecuvântări,

nu aveam cu cine să vin la biserică, după o perioadă nu am mai venit.

După un timp l-am întâlnit pe Dan Brediceanu și de la el am aflat că vine un predicator surd din Satu Mare și am hotărât să venim la biserică. Am învățat tot mai mult din Cuvântul lui Dumnezeu și am înțeles că sunt o păcătoasă și că am nevoie de iertare, iar acest lucru este posibil prin pocăință și crezând în jertfa Domnului Isus.

Am discutat și cu pastorul Bisericii și am înțeles că eșecurile din viața mea sunt cauzate de faptul că eram pierdută, fără să-l cunosc pe Dumnezeu și fără să trăiesc după voia Lui.

Mulțumesc Domnului Isus că a murit pentru mine și m-a făcut copilul Lui. Îi mulțumesc pentru că a adus în viața mea adevărata pace, liniște și bucurie. Mulțumesc lui Isus Cristos pentru că a schimbat viața mea și m-a binecuvântat cu un soț credincios. Doresc ca de acum înainte să-L urmez pe Domnul Isus, să fac voia Lui și să Îl slujesc toată viața mea. Amin!

Angela Brediceanu

dar și de încercări prin care am trecut cu ușurință rugându-mă lui Dumnezeu. Toate acestea m-au condus spre hotărârea de a mă apropia de Domnul.

În urma deciziei tatălui meu de a se dăruirui lui Dumnezeu și a se boteza, m-am hotărât să particip și eu la întâlnirile de cateheză. Aici am înțeles mult mai clar ce înseamnă să fii creștin și de ce este nevoie să Îl accept pe Domnul Isus în viața mea, am înțeles ce înseamnă viața veșnică și l-am chemat pe Isus în inima mea, mi-am mărturisit păcatele și vreau să umblu alături de El toată viața.

Robert Pop

Numele meu este **Florin Pop**, sunt căsătorit cu Alina Pop și împreună avem trei copii. Am fost crescut într-o familie de ortodocși, dar nu prea frecventam biserica, numai la anumite ocazii.

La vârsta de șaisprezece ani am ajuns într-o biserică penticostală, unde am auzit cuvântul lui Dumnezeu. Am început să frecventez tot mai des, să particip la evanghelizări, în urma cărora am decis, împreună cu un prieten, să ne botezăm, dar fiindcă eram tineri și vedem numai părțile rele ale bisericii, am renunțat, întorcându-mă la viața de dinainte fără să mai umblu la biserică.

La vârsta de douăzeci și patru de ani m-am căsătorit și în scurt timp am avut parte de binecuvântarea nașterii primului nostru băiat, dar în mai puțin de trei ani, ceea ce trebuia să însemne fericirea și liniștea familiei s-a transformat într-un loc în care certurile și neînțelegerile ne tulburau viețile. Așa cum știți și din mărturia soției mele, am ajuns în pragul divorțului, fiind pe punctul de a ne pierde casa și a se destrăma căsnicia.

Soția mea a început să vină în această biserică, fiind invitată de fratele ei Marius. M-a chemat și pe mine să vin, chiar dacă la început nu prea am vrut să vin, dar am zis că totuși nu am nimic de pierdut.

Încă din prima zi în care am venit aici în această biserică, momentele acelea m-au marcat printr-o stare de bine, căldură sufletească și bucuria pe care le simțeam, dar rămâneam doar cu aceste sentimente și nimic mai mult, întrucât mă întorceam la viața mea normală, făcând doar ce voiam.

În 2010, Dumnezeu ne-a binecuvântat cu o fetiță minunată și frumoasă. În loc să-i mulțumesc Domnului pentru toate acestea eu am ales să mă bucur fără El. În același timp, problemele noastre continuau până într-o zi când soția mea a decis să-L urmeze pe Dumnezeu. M-a chemat și pe mine, dar eu am refuzat-o, argumentând că nu sunt pregătit.

După botezul soției am avut parte de multe binecuvântări din partea Domnului, dar eu nu pricepeam acest lucru, crezând că este ceva normal. În scurt timp am ajuns să trec prin încercări grele, Domnul îmi vorbea de fiecare dată și îmi arăta cât de mult mă iubește. Soția mea îmi spunea că alături de Dumnezeu treci prin toate mult mai ușor. Așa că am început să mă rog și să strig către Dumnezeu să mă ajute să trec prin toate greutățile. Domnul s-a îndurat de mine și mi-a arătat din nou că este un Dumnezeu bun și îndurător.

În 2017, Dumnezeu ne-a binecuvântat cu încă un băiețel și din acel moment am decis să mă predau Domnului.

Îi mulțumesc că încă astăzi nu este prea târziu să fac ceea ce trebuia să fac demult: să mă încred în Isus Hristos, să-I mărturisesc păcatele și să primesc în dar viață veșnică.

Aș dori înainte de încheiere să-i mulțumesc fratelui păstor Daniel pentru predicile și învățăturile care mi-au deschis ochii și mintea către Dumnezeu, să-i mulțumesc soției mele pentru rugăciunile nenumărate cât și lacrimile vărsate și să-I promit Domnului că voi umbla cu El până la capătul vieții.

Florin Pop

Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Iarăși zic: Bucurați-vă!
Filepeni 4:4

Mă numesc **Bogdan Tinc**, am patruzeci și șase de ani și mărturisesc că mă bucur enorm că trăiesc aceste vremuri acum cu dumneavoastră. Așa cum a spus soția mea, locuim la Dănești, frecventăm Biserica Baptistă Emanuel din Dănești și uneori venim și la dumneavoastră aici la Biruința.

Despre mine pot spune că am fost ortodox, dar nu am umblat întotdeauna pe căile Domnului, la biserică mergeam duminica din când în când și în marile sărbători. Cu excepția bunicului din partea mamei nu avem în familie pocăiți. Pe bunicul nu mi-l aduc aminte foarte bine, locuia în satul vecin și a murit când eram eu pe la grădiniță, dar din ceea ce îmi spun cunoștințele am înțeles că tare mult își dorea să-l urmeze cineva din familie în credință. Poate că și rugăciunile lui acum m-au ajutat să mă hotărâsc pentru Domnul.

În viața mea am trecut, ca și mulți dintre dumneavoastră, prin greutăți și de multe ori promiteam că-mi voi schimba viața spirituală dacă depășesc cu bine evenimentele. Din păcate nu s-a întâmplat chiar așa, uitând de multe ori povețele înțelepte prin care Domnul mă trecea. Îmi aduc aminte un accident la pădure, pe care l-am avut când soția era însărcinată. Prins între fiarele tractorului m-am rugat de Domnul să-mi dea viață pentru a-mi vedea fetița și Domnul mi-l os s-a îndurat de mine. Cine a văzut tractorul s-a minunat că nu am murit. Întâmplarea face că tot un frate pocăit din Iadăra m-a ajutat după accident.

În ziua de 4 februarie 2018, la evanghelizare în Dănești, am simțit că în fața mea se derulează toată viața mea, toate promisiunile pe care le făcusem. Nu o să uit niciodată că predica era despre bunătatea Domnului Isus pentru fiul lui Ti-

meu, cerșetorul orb Bartimeu care venise să-l întâlnească pe Isus, crezând cu adevărat că numai El, Isus din Nazaret, Fiul lui David poate avea milă de el să-l vindece. Atunci m-am predat Domnului și am înțeles că Domnul mi-a luminat mintea și ochii, asemeni lui Bartimeu și că aceea era calea pe care trebuie să o urmez.

Acum îmi pare rău că am tot amânat această clipă, mă căiesc de păcatele mele, dar îi mulțumesc Domnului că a avut îndelungă răbdare și cu mine păcătosul arătându-mi atâta milă și bunătate.

Mulțumesc Domnului că m-a cercetat și că nu s-a lepădat de mine deși l-am jignit de atâtea ori, l-am mințit totuși El m-a binecuvântat cu o soție credincioasă, cu copii minunați, cu lucruri materiale la care nu speram de multe ori.

De acum înainte nădăjduiesc la o viață fericită alături de Isus și familia mea și mi place să spun: „DA, EU SI CASA MEA VOM SLUJI DOMNULUI” până la moarte sau până la venirea Lui.

Închei prin a citi versurile unei cântări

continuare în pagina 11

I

Pace! Pace! Frați, Surori
Rajmond Nuszer, mă numesc
În Baia Mare, eu locuiesc
26 de ani, o să împlinesc
Și chiar acum, mă pocăiesc.
O să vă spun povestea mea
Care începe cam așa...

II

Am ajuns c-am greu, la
Dumnezeu, Tată, Împărat.
Căci El, de prin liceu m-a tot chemat.
Să-L urmez în veșnicie
Spre voia Sa în nemurire.

III

Dar eu, nu prea L-am ascultat
Simțeam o teamă de vinovat.
Nu știam sigur, că este cu mine
Așa că L-am, c-am ignorat.

IV

Însă Dumnezeu, nu m-a uitat
Și pe loc, m-a cercetat
De-ndată, m-a îndrumat
M-a îndrumat, din drumul meu
Drumul negru, și încețoșat
Ce, pe Dumnezeu nu-l vedeam cu
adevărat.

V

Încercam să scap de mine
Să-mi iau viața, mă gândeam
Fiindcă pur și simplu, nu mai rezistam.
De trecut, nu mai treceam.
Și prea mult, eu sufeream.

VI

Așa că, cu o rugăciune două trei
Îi spuneam... oo tu Tată, Împărate!
Iartă-ți fiul de păcate,
Și ajută-mă să trec,
Peste toate astea întreg.

VII

Ai trimis-o atunci pe ea,
Acea fată, pură ca o Stea.
Ce avea să mă învețe,
Cum să ajung pe calea Ta.

VIII

Și-a început, să-mi arate...
Eclesiastul, ea îmi spunea
Să-l citesc, că-i place mult
Așa de mult, încât știa
Că voi ajunge pe calea Ta.

IX

Și acea dragoste infinită,
Ce-o simțeam, doar pentru ea
M-a făcut să urlu, așa de tare la Tine...
Dumnezeu, Tată Ceresc!
Dacă chiar exiști cu adevărat
De ce mă lași să sufăr atâta?
Te roog, Ajută-mă!

X

Și atunci Tu l-ai lăsat
Pe Fiul Tău, Isus să moară
Pe crucea însângerată,
Să-mi spele ființa de păcat...

XI

În împărăția Ta, Tu m-ai luat
Și-n veșminte albe, m-ai îmbrăcat.
Muntele, eu ți-l l-am urcat
Iar pe copil, nu l-am uitat
Suntem Unul! I-am strigat

XII

Și îi priveam, pe acei copii,
femei, bărbați.
Cum cântau cu veselie,
Îmbrăcați în Albul Pur
În, a Ta împărăție

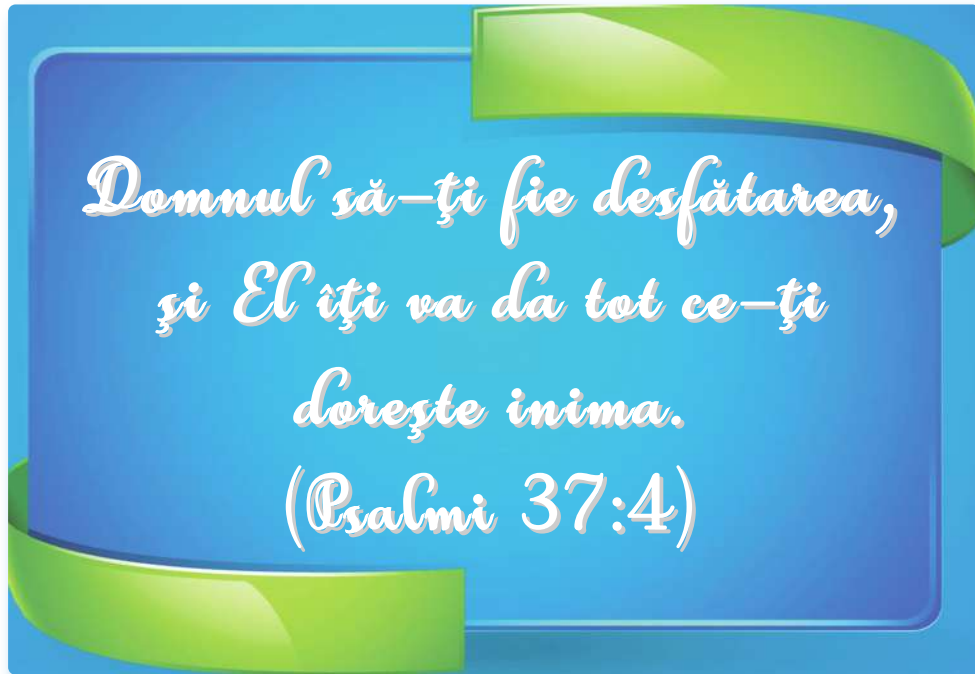
continuare în pagina 6

XIII

Prin o rază, de lumină
Tu, chipul mi-l l-ai mângâiat
Și pe loc m-ai tot schimbat.
Cu acea liniște deplină
Mi-ai dat pacea Ta divin

Ce-a făcut să mă trezesc
Chiar aici, Te Preaslăvesc
Domnul meu, Tată Ceresc
Mereu am să-ți mulțumesc.
AMIN!

Rajmond Nuszer

Mă numesc **Florea Alexandra** și am optsprezece ani. Am avut harul să fiu născută într-o familie de creștini. Încă de mică frecventam biserica, așa că acest lucru a început să mi se pară ceva firesc.

Când eram mai mici, iar părinții plecau cu nopțile din țară, eu și fratele meu rămâneam acasă cu „bunica”. Nu era bunica noastră, dar noi eram atât de apropiați de ea încât ne plăcea să o numim așa.

În fiecare seară când eram cu ea, citeam din Biblie și ne rugam împreună, inclusiv pentru părinții noștri ca să ajungă cu bine acasă. Treptat am fost tot

mai interesată de Cuvântul lui Dumnezeu, care mi-a atins inima, până când am decis că să-L mărturisesc și în apa botezului. Părinții nu m-au obligat niciodată să fac acest pas.

Am înțeles din Cuvânt că am nevoie de pocăință și iertare. I-am cerut lui Dumnezeu să mă ierte și să-mi dăruiască viață veșnică.

Cred că El a făcut acest lucru, iar dorința mea este să rămân în ascultare de Domnul pentru totdeauna.

Florea Alexandra

Mă numesc **Luminița Tinc**, am patruzeci și trei de ani, locuiesc la Dăneștii Chioarului împreună cu soțul și cei doi copii.

M-am născut la Mireșu Mare și pot spune că nu am fost străină de cărările Domnului, încă de mică frecventam împreună cu mama și bunica mea adunările Oastei Domnului, unde uneori cântam sau recitam, dar nu am ajuns să fac legământ cu Domnul. Familia mea era ortodoxă atunci, iar după Revoluție am început să frecventăm Biserica greco-catolică.

Despre relația mea cu „pocăiții” pot spune că a fost una mai deosebită, în sensul bun al cuvântului. La școală aveam multe colegi pocăite cu care eram prietenă, mă chemau și la biserică, dar abia prin liceu am înțeles mai multe, când împreună cu familia mătușii mele mergeam la biserica Maranata din Baia Mare. Îmi plăcea să ascult cântările de acolo, textul lor mă pune deseori pe gânduri, de asemenea predicile îmi răspundeau multor întrebări. Din păcate, cu toate aceste argumente am rămas doar cu atât, nu am mers mai departe în legea Domnului.

Timpul cu bune și cu rele a trecut, m-am căsătorit, m-am mutat la Dănești, iar pentru a fi alături de tatăl meu, mergeam la biserică în Mireș.

Nu de puține ori mă gândeam la „latura” mea spirituală, ceva îmi lipsea, parcă doream să mă apropiu mai mult de Domnul Isus, știam că numai El ne poate alina durerile, ne scapă din necazuri, ne unge rănilor cu balsamul Lui divin, fiind de ajuns doar să avem credință în Dumnezeu.

Anul trecut când s-a deschis biserica „Emanuel” din Dănești am înțeles că

ceva se va schimba în viața mea. Am început să frecventăm această biserică unde Îl simțeam aproape pe Isus. Așteptam cu nerăbdare duminica pentru a cânta cu frații de acolo, copiii au început să-și caute poezii pentru a recita, sunt sigură că Isus m-a cercetat atunci din nou, m-a îndemnat să fac alegerea cea mai bună, iar momentul a fost cel hotărât de El. Pe lângă toate acestea, din purtarea fraților de la Dănești și de la Biruința am înțeles că Isus schimbă viețile oamenilor, iar eu am dorit de atunci să-L urmez cu adevărat fiind convinsă că „*Legea Domnului este desăvârșită și înviorează sufletul, mărturia Domnului este adevărată și dă înțelepciune celui neștiutor*” (Psalmi 19:7)

De asemenea, fiind mamă doresc să ofer copiilor noștri un cămin plin de dragoste și pace într-o lume tumultuoasă în care dăinuiesc încă multe fărădelegi.

Sunt convinsă că acolo unde se citește Biblia, se spun rugăciuni, iar mama și tata trăiesc pentru Domnul, copiilor li se dă o șansă în plus de a alege o viață creștină. Exemplul părinților este foarte puternic și el poate influența atât în bine cât și în rău. Numai așa ne vom putea întâlni cu toții în ceruri, după judecata lui Dumnezeu.

Asemeni unor cântări pe care le-am auzit încă demult, închei prin a mărturisi, că m-am hotărât să-L urmez pe Isus, deoarece „*El n-are asemănare nici în cer nici pe Pământ, nici în măreție, nici în faptă și cuvânt. Orișicine crede și renunță la păcat în Isus găsește un prieten minunat*”.

Luminița Tinc